

115

Lądowanie szkolne - 30-XII-1942r.

Moje przeżycia w Rosji. **Kwicińska**

Była mroźna zima. Wywieziono mnie z Polski
10-1-1940 roku. W nocy o godzinie 4tej rozległo się
mieszkanie psa i tupot ludzi. Po chwili do izby weszło
dóść sowietów uzbrojonych i kilkunastu ¹⁰³⁴⁹
ukraińców. W mieszkaniu przeprowadzono ¹⁰³⁴⁹
kwatermistrzostwo nam nie wolno było ruszyć się z miejsca.
Po izbie rozległ się krzyk i lament. Rodzina nasza
radziła. Po jakimś czasie przyjechały sanie
i zawieźli nas na stację. Po drodze nam wywracali
się sanie, dzieci pomowały. Zatrudawano nas do
towarowych wagonów. Chociaż były zamknięte
to bardzo zimno. My iśmy se amorturzenia
i z ręką po trzy dni nie nie jedli i nie spali. A gdy
ruszyliśmy w drogę to nasze wagony były
posamychane na szynach. Przekroczyliśmy granicę Polski. Zechaliśmy

20007734

dniami i nocami wody ⁻²⁻ nie dawali. Więc znalazliśmy
taki sposób przywiązaliśmy sznurek do wiadra **10349**
i dostawaliśmy oknem śnieg i tapiliśmy na piecyku.
 Pewnego razu wypuścili nas na przechawkę. Ale woda
była 2 kilometry więc nie wolno było nam odejść
od wagonów. Za chwilę przyszedł rozkaz wsiadać
do wagonów i jechaliśmy dalej. Przyjechaliśmy do
Lurientowskiej ob. tam nas zgrupili i osiedlili
wagonetkami do 109 kwartalu. Zgrupili nas do
baraków. Tam śmiesznie przebyli 3 lata pracowali-
śmy w lasach i przy poprawce. Nie więcej ~~ce~~
nie robiliśmy tylko stali po dniach i nocach
w kolejkach z chlebem supą i t. d.

A gdy otworzyli magazyn to weszli ruskie kobiety
pamiętamy ca prawnikiem. A na samym końcu
zostaly resztki dla Polaków. Kiektórzy Polacy
pomarli w tych kolejkach z głodu i mrozu.
A mrozy były na 55 stopni a nawet i na 65 stopni

A gdy dostaliśmy rozwiązkowanie nie można było
jechać tam gdzie kto chciał. Wielu ludzi wzięło do-
nos biletu, a jeden bilet kosztował 250 rubli. **10349**
Okropnie były drogie węgry. Nie można było się
dostać do tych wagonów chociaż mieliśmy bilety.
Jednak weszliśmy do wagonów i jechaliśmy na
południe. Przyjechaliśmy do Gama ~~rykandy~~. Tam
nas wygrusili z wagonów i wystali nas do kateho-
ze. W katechorie było nam okropnie, głód i mroza.
Chleba nam nie dawali. Wyganiłi nas codziennie
z katechorie na pole. Tyliśmy się takim
chwastem który gotowaliśmy i tak jedli.
Ale doczekaliśmy się tej chwili, tatus przyjechał
z wojska i zabral nas ze sobą do Kiermencu.
I oddał nas do Polskiego sierocińca. Tam
nam było dobrze jedzenia było do syta.
Mamusia pracowała w sierocińcu Polskim.

10301

Za parę dni zachorował brat miał on 12 lat.
 W sierosinie Polkiem leżał pięć dni a na siesty
 dzień poniedziałek do szpitala. Leżał on tam trzy
 dni w tym wojskowym szpitalu. Wtedy ja wstałam
 o godzinie 7:30 i przeholowałam do szpitala.
 Za godzinę tam a on umarł o godzinie 10 w nocy.
 Stałam przed divanami serce mnie zakłóciło i zaczęłam
 płakać. Przychodzę do domu a mamusia
 radzi mi do szpitala. Wtedy ja zaczęłam płakać
 a mamusia mnie pyta jak się stało. A ja
 nie wiem; stałam jakto drwi i płakałam. Mamusia
 przy w oczach stanęła a doktor krył się przed jej
 oczami do szpitala. Ponieśli do szpitala ale
 mamusia za parę dni przysłała. Bardzo była
 smutna ta ~~matka~~ chwała. Za kilka dni
 drugi brat umarł miał on 9 miesięcy. Wtedy ja
 pojechałam do brata powiedziałam mu że żegnaj

10301

20007739

braci smortowies (brat muiw) ja raczelam
 Moskai a jemu ty w oczach stanety; domnie
 muiw trzeba pogodzić się z losem wiet ja siadłem
 na alfabus i przyjechałem do sierocinca.
 Za parę dni przyszedł rozkaz wyjazdu do Pech-
 lew. Wgruziliśmy się do alfabusu i przyjechaliśmy
 na stację tam siedzieliśmy trzy dni na
 ulicy. Na czwartą dzień przyjechał pociąg i zabral
 nas do Krasnowocka. Tam czekaliśmy całą
 dobę. Na drugi dzień przyjeżdża ^{okret} state i my
 wsiadamy do okretu. Jechaliśmy okretem
 całą dobę, że gdy wysiadaliśmy to serca nasze
 radości mało nie wyskoczyły że opuściliśmy
 ten przeklęty kraj; spieramy się do swej
 ukochanej Ojczyzny. Z Pektlewi wyrzuciliśmy
 do Teheranu. Przejechaliśmy góry i wjechaliśmy
 miasto Teheran. Prosto przyjechaliśmy

do oboru cywilnego No 26. 2.

Kwircińska

Maria. KL.V.C.

20007777

2007-1-18

2
 10/1/07
 10301
 DIRECTOR
 10/1/07
 II